

Skatteministeriet

18. november 2019
J.nr. 2019-6076

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 25 - Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, ligningsloven, selskabsskatteloven og skatteforvaltningsloven (Videregivelse af oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger, smidiggørelse af regler for flytning af pensionsindbetalinger og justering af reglerne om omdannelse af pensionskasser til livsforsikringsselskaber m.v.).

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Morten Bødskov

/ Søren Schou

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, ligningsloven, selskabsskatteloven og skatteforvaltningsloven (Videregivelse af oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger, smidiggørelse af regler for flytning af pensionsindbetalinger og justering af reglerne om omdannelse af pensionskasser til livsforsikringselskaber m.v.) (L 25)

Til titlen

1) Titlen affattes således:

”Forslag

til

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (Videregivelse af oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger, smidiggørelse af regler for flytning af pensionsindbetalinger, justering af reglerne om omdannelse af pensionskasser til livsforsikringselskaber og goodwillbeskatning m.v.)”

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 4 og 7]

Til § 1

2) I de under *nr. 5* foreslåede § 25 A, *stk. 7, nr. 14-17*, indsættes i *nr. 17* efter ”0 pct.”: ”, eller i det omfang, at den anvendte afkastforudsætning eller amortisationsrente er mindre end 0 pct., men de årlige udbetalinger ikke ville have oversteget 500 kr. under anvendelse af en afkastforudsætning eller amortisationsrente på 0 pct.”

[Mulighed for anvendelse af bagatelgrænse for diskvalificerende pensionsudbetalinger, når afkastet er negativt]

Til § 2

3) I den indledende tekst til *nr. 7* ændres ”*stk. 6*” til: ”*stk. 6 og 7*”, og efter det under *nr. 7* foreslåede § 18, *stk. 6*, indsættes som *stk. 7*:

”*Stk. 7.* Uanset *stk. 5* kan der ved omstrukturering som nævnt i *stk. 1, nr. 1* eller *2*, hvor den overdragende institution er skattepligtig efter § 7 og den fortsættende institution er skattepligtig efter § 8, ved beregning af det beløb, der højst kan udbetales efter § 17, *stk. 4*, for den fortsættende institution, også succederes i den overdragende institutions egenkapital opgjort den 31. december 2009, der stammer fra overskud på renteelementerne.”

[Succession i loftet for udbetaling af uudnyttet negativ skat ved en skattefri omstrukturering mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikringselskab]

Til § 4

4) Før *nr. 1* indsættes som nye numre:

”01. I § 5 indsættes som *stk. 10*:

”*Stk. 10.* Ved et livsforsikringselskabs overgang til undtagelse fra beskatning efter § 3, *stk. 1, nr. 9* eller *18*, medregnes egen oparbejdet goodwill ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.”

[Ingen ophørsbeskatning af ikke-afskrivningsberettiget goodwill ved forsikringselskabers overgang til skattefritagelse som pensionskasse eller arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab]

02. I § 5 D, *stk. 6*, indsættes som 2. *pkt.*:

”Anskaffelsessummen for goodwill, der før overgangen til skattepligt er erhvervet af et selskab m.v., omfattet af selskabsskattelovens § 3, *stk. 1, nr. 9* eller *18*, udgør dog 0 kr.””

[Ingen afskrivningsret for goodwill, der er erhvervet af en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab]

5) Nr. 2 udgår.

[Ændring som følge af, at selskabsskattelovens § 13 H, stk. 1, kun omfatter fusioner gennemført med virkning til og med den 31. december 2019.]

6) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

”01. I § 13 H, stk. 2, 1, pkt., ændres ”Fusionen har skattemæssig virkning” til: ”En fusion som nævnt i stk. 1 og 4 har skattemæssig virkning” og i *stk. 2, 3. pkt.*, indsættes efter ”stk. 1”: ”og 4”.

[Præcisering af fusionsdatoen ved fusion mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikringselskab]

Ny paragraf

7) Efter § 4 indsættes som ny paragraf:

”§ 01

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1147 af 29. august 2016, som ændret ved § 5 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, § 6 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 1 i lov nr. 722 af 8. juni 2018 og § 2 i lov nr. 1729 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

”1. I § 40, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

”Det gælder dog ikke goodwill, der er erhvervet fra et selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 9 eller 18.””

[Ingen afskrivningsret for goodwill, der er erhvervet fra en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab]

Til § 6

8) I § 6 indsættes som *stk. 8*:

”*Stk. 8.* § 01 har virkning for goodwill, der erhverves den 1. januar 2020 eller senere.”

Bemærkninger

Til nr. 1

Med ændringsforslaget foreslås lovens titel ændret som følge af ændringsforslag nr. 4 og 7.

Til nr. 2

Med lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås det i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, at indføre to bagatelgrænser for diskvalificerende pensionsudbetalinger, hvorefter for det første en engangsudbetaling af eller en disposition over en hel pensionsordning på mindre end 1.000 kr. før pensionsafgift, og for det andet ratevise eller løbende pensionsudbetalinger, der ikke overstiger 500 kr. årligt før indkomstskat, af en hel pensionsordning, ikke vil blive anset som diskvalificerende pensionsudbetalinger.

Ved en hel pensionsordning forstås i et pengeinstitut en hel pensionskonto med tilhørende depot. Ved en hel pensionsordning forstås i et forsikringsselskab eller en pensionskasse den enkelte skattekode under et policenummer. En pensionsordning i et forsikringsselskab kan under samme policenummer bestå f.eks. af en rateforsikring og en livrente, og hvis rateforsikringen udbetales som et engangsbeløb, og dette beløb ikke overstiger 1.000 kr. før pensionsafgift, vil denne udbetaling som følge af den foreslåede bagatelgrænse for engangsudbetalinger ikke blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling, uanset størrelsen af livrenten under samme policenummer.

De foreslåede bagatelgrænser vil betyde, at engangsudbetalinger mv., der ikke overstiger 1.000 kr. og ratevise eller løbende pensionsudbetalinger, der ikke overstiger 500 kr. årligt, ikke vil føre til, at den pågældende pensionsopsparer i senere indkomstår får begrænset sin mulighed for at foretage indbetalinger til aldersopsparing, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.300 kr. årligt (2020-niveau).

Om de ratevise eller løbende udbetalinger overstiger 500 kr. årligt, opgøres efter lovforslaget på det tidspunkt, hvor udbetalingerne påbegyndes. Det er efter lovforslaget en betingelse for undtagelsen, at den anvendte afkastforudsætning, som ligger til grund for beregningen af den løbende udbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, henholdsvis den anvendte amortisationsrente, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, som ligger til grund for beregningen af den årlige rate, når der er valgt udbetaling efter annuitetsprincippet, jf. pensionsbeskatningslovens

§ 11 A, stk. 2, nr. 2, ikke kan være mindre end 0 pct. Hvis der gives mulighed for frit at anvende en negativ afkastforudsætning eller amortisationsrente, kan udbetalingen således gøres kunstigt lav det første år af udbetalingsforløbet, i princippet således at selv meget store ratepensioner og livrenter m.v. kan blive omfattet af den foreslåede undtagelse.

Der kan dog være tilfælde, hvor et pensionsinstitut rent faktisk anlægger en negativ afkastforudsætning eller anvender en negativ amortisationsrente, fordi det enkelte pensionsinstitut konkret skønner, at afkastet vil være negativt. Har pensionsinstituttet anlagt et sådant skøn, vil den foreslåede bagatelgrænse efter lovforslaget ikke kunne anvendes.

Det foreslås derfor ved dette ændringsforslag at ændre den foreslåede regel, så bagatelgrænsen skal finde anvendelse, selv om der er anvendt en negativ afkastforudsætning eller amortisationsrente, hvis de årlige udbetalinger ikke ville have overstegget 500 kr. under anvendelse af en afkastforudsætning eller amortisationsrente på 0 pct. Ændringsforslaget skal sikre, at løbende udbetalinger fra små ratepensioner og livrenter ikke vil blive betragtet som diskvalificerende udbetalinger, alene fordi der er anvendt en negativ afkastforudsætning eller amortisationsrente.

Pensionsinstituttet vil således ved siden af den reelle beregning af de løbende udbetalinger eller rater kunne beregne en syntetisk løbende udbetaling eller syntetisk rateforløb under anvendelse af henholdsvis en afkastforudsætning eller en amortisationsrente på 0 pct. Hvis denne beregning resulterer i syntetiske årlige udbetalinger på højst 500 kr., anses udbetalingerne fra ratepensionen eller pensionsordningen ikke som diskvalificerende udbetalinger. Dermed vil udbetalingerne ikke føre til, at den pågældende pensionsopsparer i senere indkomstår får begrænset sin mulighed for at foretage indbetalinger til aldersopsparing, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.300 kr. årligt (2020-niveau).

Til nr. 3

Pensionsafkastbeskatningslovens § 18 giver under visse betingelser bl.a. mulighed for, at en pensionskasse m.v., der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, kan omdanne sig til et livsforsikringsselskab omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 8, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 1. En pensionskasse m.v., der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, og et livsforsikringsselskab, der er skattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, kan også fusionere skattefrit med livsforsikringsselskabet som det fortsættende selskab, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 2.

Den skattefri omdannelse eller fusion indebærer bl.a., at det fortsættende livsforsikringselskab kan succedere i pensionskassens uudnyttede negative skat, der kan fremføres til modregning i det fortsættende livsforsikringselskabs efterfølgende positive skat, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 1, og under visse betingelser udbetales, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2, kan bl.a. livsforsikringselskaber få udbetalt den negative skat, der ikke er fradraget i de førstkomende fem indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat er beregnet.

Udbetalingen af uudnyttet negativ skat er begrænset af loftet i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 3 og 4.

For pensionskasser m.v. omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 7 beregnes loftet for udbetaling af uudnyttet negativ skat som summen af skatten betalt efter pensionsafkastbeskatningsloven fra og med indkomståret 2010 og 15 pct. af en evt. nedgang i den del af egenkapitalen og de ufordelte midler, der består af overskud på renteelementerne nedsat med den andel, der den 31. december 2009 kan henføres til ordninger omfattet af §§ 15 og 16 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og nedsat med den andel, der den 31. december 2009 kan henføres til opsparing før 1982, jf. § 7 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), sammenlignet med størrelsen af disse midler ved udgangen af indkomståret, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 3. Loftet nedsættes med tidligere udbetalt negativ skat efter stk. 2.

For livsforsikringselskaber omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 8 beregnes loftet på samme måde, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 4, idet en evt. nedgang i egenkapitalen dog ikke indgår i beregningen, da egenkapitalen ikke indgår i opgørelsen af beskatningsgrundlaget for livsforsikringselskaber efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Ved beregning af loftet for udbetaling af uudnyttet negativ skat for det fortsættende livsforsikringselskab, kan der ifølge praksis, jf. SKM2017.114SR, ved en skattefri fusion eller omdannelse mellem en pensionskasse m.v., der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 og et livsforsikringselskab, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, succederes i den overdragende pensionskasses betalte skat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 fra og med 2010 efter pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 3, nr. 1, og den del af pensionskassens loft, der består af pensionskassens ufordelte midler opgjort efter § 17, stk. 3, nr. 2, litra a.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 6, kan der, ved en skattefri omstrukturering mellem en pensionskasse m.v. omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 7 og et livsforsikringselskab omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens

§ 8, kun succederes i de værdier, der indgår i opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den fortsættende institution.

Livsforsikringsselskaber beskattes ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 8 som udgangspunkt af forskellen mellem de ufordelte midler ved indkomstårets udgang og de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse. Livsforsikringsselskaber er således ikke pensionsafkastskattepligtige af afkastet af egenkapitalen, og kan derfor ikke succedere i den del af loftet for udbetaling af uudnyttet negativ skat, der udgøres af pensionskassens egenkapital opgjort den 31. december 2009.

Det foreslås ved ændringsforslaget, at der indsættes en regel, der sikrer, at der ved skattefri fusion eller omdannelse af en pensionskasse m.v. omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 7 til et livsforsikringsselskab omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 8 også skal kunne succederes i pensionskassens egenkapital opgjort den 31. december 2009 ved beregning af loftet for udbetaling af uudnyttet negativ skat.

Formålet med ændringsforslaget er at sikre, at det modtagende livsforsikringsselskab i ovenstående situation kan succedere i hele loftet for udbetaling af negativ skat for pensionskassen m.v.

Efter ændringsforslaget vil et livsforsikringsselskab, der f.eks. har fusioneret skattefrit med en pensionskasse, kunne få udbetalt den andel af den negative skat, som ikke er udbetalt eller anvendt til modregning i pensionskassen, der svarer til nedgangen i pensionskassens egenkapital fra den 31. december 2009 til fusionstidspunktet, da denne nedgang kan have resulteret i en uudnyttet negativ skat, som livsforsikringsselskabet har succederet i.

Livsforsikringsselskabet vil endvidere, såfremt visse betingelser er opfyldt, fem år efter fusionen kunne få udbetalt den andel af den negative skat, der svarer til pensionskassens egenkapital på fusionstidspunktet, som der er givet fradrag for i fusionsåret efter den foreslåede fradragmodel i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 6, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, og som ikke er anvendt til modregning i livsforsikringsselskabets positive skat.

Hvis loftet for udbetaling af livsforsikringsselskabets negative skat ikke som foreslået ved ændringsforslaget om at indsætte et nyt stk. 7 udvides med pensionskassens egenkapital den 31. december 2009, vil livsforsikringsselskabet – i modsætning til pensionskassen – ikke have mulighed for at få udbetalt den negative skat, der svarer til pensionskassens egenkapital den 31. december 2009, men ville kun kunne udnytte den negative skat til at nedbringe efterfølgende års positive skat, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 1.

Pensionskassen ville dog - hvis den ikke havde fusioneret med livsforsikringsselskabet - først kunne få udbetalt den negative skat, der svarer til skatteværdien af den egenkapital, der er overført til livsforsikringsselskabet, fem år efter, at pensionskassen havde tilskrevet den overførte egenkapital til pensionsopsparernes depoter. Efter ændringsforslaget vil livsforsikringsselskabet således ved anvendelse af den foreslåede fradragsmodel, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, som udgangspunkt have mulighed for at få udbetalt skatteværdien af den overførte egenkapital tidligere, end hvis pensionskassen ikke havde fusioneret.

Til nr. 4

Ad nr. 01

Med ændringsforslaget foreslås det at indsætte et nyt stk. 10 i selskabsskattelovens § 5.

Efter de gældende regler sidestilles overgang fra skattepligt efter selskabsskattelovens § 1 til fritagelse for skattepligt efter § 3 med ophør af virksomhed og salg til handelsværdi af de aktiver og passiver, der er i behold hos selskabet m.v., jf. selskabsskattelovens § 5, stk. 4. Ved ophør af selskabsskattepligt skal der således foretages en ophørsbeskatning. Der skal foretages en opgørelse, så latente gevinster og tab på skattepligtige aktiver og passiver medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det selskab, hvis selskabsskattepligt ophører. Ved overgangen til selskabsskattefrihed efter de nævnte bestemmelser i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, overgår selskabet herefter til alene at være skattepligtigt efter reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven.

Overgang til fritagelse for selskabsskattepligt kan f.eks. ske ved omdannelse af livsforsikringsselskabet eller ved fusion af selskabet med en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab, hvor livsforsikringsselskabet er det ophørende selskab, og pensionskassen eller det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab er det fortsættende.

Reglerne i fusionsskatteloven om skattefri overgang med succession finder ikke anvendelse. Det skyldes, at det modtagende selskab i omstruktureringen ikke omfattes af selskabsskattepligt og derfor ikke kan succedere i det overdragende selskabs skattemæssige stilling. Overgangen til fritagelse for skattepligt udløser derfor altid ophørsbeskatning.

Fortjeneste på goodwill, der måtte være i behold, skal ophørsbeskattes hos livsforsikringsselskabet efter gældende regler. Det gælder både fortjeneste på goodwill, som selskabet har erhvervet i forbindelse med køb af virksomhed, og fortjeneste på goodwill, som virksomheden selv har oparbejdet gennem den løbende drift (egen

oparbejdet goodwill). For så vidt angår egen oparbejdet goodwill, kan fortjenesten opgøres til den samlede goodwillværdi, idet anskaffelsessummen udgør 0 kr.

Når et selskabsbeskattet livsforsikringselskab overgår fra fuld skattepligt til at være en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab, overgår selskabet til undtagelse fra selskabsskattepligt og beskattes herefter udelukkende efter pensionsafkastbeskatningsloven. Ved overgangen skal selskabets aktiver og passiver opgøres til handelsværdien. Denne værdi lægges til grund for ophørsbeskatningen.

For livsforsikringselskaber kan ophørsbeskatningen imidlertid i vidt omfang imødegås derved, at selskabet i forbindelse med overgangen til selskabsskattefrihed kan foretage hensættelser til dækning af forpligtelserne over for de forsikrede, jf. selskabsskatteovens § 13, stk. 3.

Der er imidlertid alene mulighed for at foretage hensættelser på grundlag af de værdier, som efter de regnskabsmæssige regler indgår som et aktiv på selskabets balance. Da både regnskabsreglerne og skattereglerne medfører, at investeringsaktiverne indgår til dagsværdi og i al væsentlighed lagerbeskattes, vil der som udgangspunkt ikke være nogen videre afståelsesbeskatning på disse aktiver. Eventuelle urealiserede værdistigninger, som ikke er beskattet, vil dog indebære ophørsbeskatning, men hvor de regnskabsmæssigt balanceførte værdistigninger endnu ikke måtte være hensat til de forsikrede, vil de kunne hensættes i forbindelse med overgangen til selskabsskattefrihed, så ophørsbeskatningen reduceres eller elimineres.

Derimod er det ikke muligt at medregne selskabets egen oparbejdede goodwill som et aktiv på selskabets balance. Der kan allerede af den grund ikke foretages forsikringsmæssige hensættelser på grundlag af egen oparbejdet goodwill. Dermed kan en ophørsbeskatning af egen oparbejdet goodwill ikke imødegås via hensættelser.

Med ændringsforslaget foreslås det at undtage livsforsikringselskaber fra beskatning af egen oparbejdet goodwill ved selskabets overgang til undtagelse fra beskatning efter selskabsskatteovens § 3, stk. 1, nr. 9 (pensionskasser under tilsyn) eller nr. 18 (arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber). Det er uden betydning, om der ydes vederlag for den afståede goodwill eller ej. Fortjeneste på andre aktiver, herunder fortjeneste i form af genvundne afskrivninger på tilkøbt goodwill, vil fortsat skulle ophørsbeskattes.

Baggrunden for ændringsforslaget er et ønske om, at skattemæssige regler så vidt muligt ikke står hindrende i vejen for forretningsmæssigt velbegrundede omstruktureringer, som er til gavn for pensionsopsparene. Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med lovforslaget i øvrigt, hvorefter der tilstræbes skabt større fleksibilitet i forbindelse med gennemførelse af sådanne omstruktureringer.

For så vidt angår udenlandske livsforsikringsselskaber, der driver livsforsikringsvirksomhed fra en filial i Danmark og dermed omfattes af selskabsskattelovens § 2, og som overgår til fritagelse for selskabsskattepligt efter selskabsskattelovens § 3, foreslås indført samme skattefritagelse for egen oparbejdet goodwill, som foreslås indført for danske livsforsikringsselskaber.

Efter ændringsforslaget er det således ikke kun danske livsforsikringsselskaber, omfattet af selskabsskattelovens § 1, men også udenlandske livsforsikringsselskabers danske filialer omfattet af selskabsskattelovens § 2, der vil være omfattet af den foreslåede regel om skattefritagelse for egen oparbejdet goodwill. Det vil være aktuelt, hvis et udenlandsk livsforsikringsselskab med filial i Danmark overgår til at være en pensionskasse omfattet af selskabsskattelovens § 3. De foreslåede værnsregler, jf. ændringsforslag nr. 4, ændring nr. 02, og ændringsforslag nr. 7 vil ligeledes finde anvendelse ved efterfølgende erhvervelse af goodwill fra det udenlandske selskabs selskabsskattefritagne driftssted i Danmark.

Det har været overvejet, om undtagelsen fra ophørsbeskatning, der foreslås i ændringsforslaget, vil kunne anses for statsstøtte til de livsforsikringsselskaber, der vil blive omfattet af undtagelsen.

Den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 5, stk. 10, er imidlertid en generel undtagelse, som vil skulle gælde for alle selskabsbeskattede livsforsikringsselskaber, der overgår til selskabsskattefrihed efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 9 eller 18. Desuden er det vurderingen, at den foreslåede undtagelsesbestemmelse er i overensstemmelse med de grundlæggende hensyn og principper i selskabsskatteloven. Det bemærkes, at livsforsikringsselskabets aktionærer i de situationer, der vil blive omfattet af undtagelsesbestemmelsen, hverken direkte eller indirekte vil realisere den værdi, som egen oparbejdet goodwill repræsenterer. Det er således udelukkende som følge af, at sådan goodwill ikke kan indgå som et aktiv på balancen, at der ikke er mulighed for at foretage forsikringsmæssige hensættelser – og dermed skattemæssige fradrag – på grundlag af værdien.

Den foreslåede undtagelsesbestemmelse vurderes derfor at være i overensstemmelse med grundlæggende principper bag skattelovgivningen, hvorefter beskatning kun finder sted, når der direkte eller indirekte realiseres en indtægt eller gevinst. Derudover vil de foreslåede værnsregler i ændringsforslag nr. 4, ændring nr. 02 og ændringsforslag nr. 7 sikre, at der heller ikke på et senere tidspunkt vil være mulighed for, at selskabsaktionærer (direkte eller indirekte) opnår en økonomisk fordel som følge af den foreslåede undtagelse fra ophørsbeskatningen.

Ændringsforslagene vurderes derfor at være i overensstemmelse med statsstøttereglerne.

Provenumæssige konsekvenser

Med ændringsforslaget undtages forsikringsselskaber fra beskatning af egen oparbejdet goodwill ved selskabets overgang til undtagelse fra beskatning efter selskabsskattelovens. Ændringen vurderes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser. I vurderingen lægges det til grund, at beskatningen efter gældende regler afholder forsikringsselskaberne fra at udtræde af selskabsbeskatning. En ophævelse af beskatningen vurderes derfor ikke at medføre et mindreprovenu for staten, når den foreslåede undtagelse fra beskatning sammenholdes med de foreslåede værnsregler i ændringsforslag nr. 4, ændring nr. 02 og ændringsforslag nr. 7, hvorefter en senere selskabsskattepligtig erhverver ikke kan medregne den erhvervede goodwill til afskrivningsgrundlaget.

Ad nr. 02

Ved ændringsforslaget foreslås det at indsætte et nyt punktum i selskabsskattelovens § 5 D, stk. 6.

De gældende regler i selskabsskattelovens § 5 D, stk. 6, regulerer den skattemæssige opgørelse af anskaffelsestallet for bl.a. goodwill i forbindelse med, at et selskab m.v. overgår fra skattefrihed til skattepligt efter selskabsskattelovens § 1. Efter denne bestemmelse kan goodwill, som er erhvervet før overgangen til skattepligt, afskrives på grundlag af anskaffelsestallet reduceret med de afskrivninger, som kunne være foretaget siden anskaffelsesåret.

Ved ændringsforslaget foreslås det, at goodwill, som er erhvervet før overgangen til selskabsskattepligt, ikke kan medregnes ved opgørelse af anskaffelsestallet efter afskrivningslovens § 40, stk. 1, efter overgang til selskabsskattepligt, når den pågældende goodwill hidrører fra et selskab m.v., der er skattefritaget efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 9, eller 18 – dvs. fra en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab. Et sådant selskab m.v. vil før overgangen til selskabsskattepligt hidtil have været udelukkende beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Den foreslåede ændring vil indebære, at erhververen ikke kan foretage skattemæssige afskrivninger på den erhvervede goodwill, der hidrører fra en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab, ligesom erhververen skal beskattes fuldt ud ved videresalg, idet anskaffelsestallet udgør 0 kr.

Den foreslåede bestemmelse skal – ligesom den foreslåede bestemmelse i afskrivningslovens § 40, stk. 1, 2. pkt. – hindre, at goodwill medregnes til den skattemæssige anskaffelsestallet, når der er tale om goodwill, der tidligere har været skattefritaget efter den ved ændringsforslag nr. 4, ændring nr. 01 foreslåede § 5, stk. 10, i

selskabsskatteloven, eller goodwill, som selskabet m.v. selv har oparbejdet under selskabsskattefrihed.

Til nr. 5

Ændringsforslaget er en ændring som følge af, at det i lovforslagets § 4, nr. 3, foreslås, at selskabsskattelovens § 13 H, stk. 1, begrænses til kun at omfatte fusioner, der er gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019.

Til nr. 6

Selskabsskattelovens § 13 H regulerer opgørelsen af den skattepligtige indkomst ved fusion mellem en indskydende pensionskasse eller arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab og et modtagende livsforsikringsselskab.

Efter selskabsskattelovens § 13 H, stk. 1, kan en pensionskasse m.v. fusionere ind i et selskabsskattepligtigt livsforsikringsselskab, uden at livsforsikringsselskabet selskabsbeskattes af den modtagne egenkapital. Selskabsskattelovens § 13 H, stk. 3, sikrer genbeskatning, når livsforsikringsselskabets egenkapital efterfølgende nedbringes i forhold til den egenkapital, der fremgik af åbningsbalancen for livsforsikringsselskabet i forbindelse med fusionen.

Ifølge selskabsskattelovens § 13 H, stk. 2, har fusionen skattemæssig virkning fra skæringsdatoen for den åbningsbalance for det modtagende selskab, der er udarbejdet i forbindelse med fusionen. Skæringsdatoen for det modtagende selskabs åbningsbalance skal være sammenfaldende med skæringsdatoen for det modtagende selskabs regnskabsår. Det følger endvidere af bestemmelsen, at selskabsskattelovens § 8 A, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse ved fusion efter stk. 1.

I lovforslagets § 4, nr. 3, foreslås selskabsskattelovens § 13 H, stk. 1 og 3, begrænset til kun at omfatte fusioner, der er gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019.

Lovforslaget indeholder imidlertid ingen begrænsninger i anvendelsen af selskabsskattelovens § 13 H, stk. 2. Selskabsskattelovens § 13 H, stk. 2, finder derfor fortsat anvendelse på fusion mellem en indskydende pensionskasse m.v. og et modtagende livsforsikringsselskab omfattet af det foreslåede nye stk. 4 i selskabsskattelovens § 13 H, jf. lovforslagets § 4, nr. 3.

Den foreslåede nye bestemmelse i § 13 H, stk. 4, i selskabsskatteloven fastslår, at modtager et livsforsikringsselskab ved en fusion med en indskydende pensionskasse eller et indskydende arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab

egenkapitalen i pensionskassen eller det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab, så medregnes den andel af egenkapitalen, som livsforsikrings-selskabet i forbindelse med fusionen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., har overført til de ufordelte midler, ikke ved opgørelsen af livsforsikrings-selskabets skattepligtige indkomst.

Bestemmelsen regulerer fusion mellem en indskydende pensionskasse m.v. og et modtagende livsforsikrings-selskab, hvor den modtagne egenkapital helt eller delvist overføres til de ufordelte midler, jf. den foreslåede primoreguleringsmodel i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Bestemmelsen omfatter også fusion mellem en indskydende pensionskasse m.v. og et modtagende livsforsikrings-selskab, hvor livsforsikrings-selskabet modtager egenkapital i pensionskassen m.v. uden at overføre egenkapitalen til de ufordelte midler.

I ændringsforslaget foreslås der i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 2, indsat en specifik henvisning til den nye foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 4. Formålet med ændringsforslaget er at undgå tvivl om, at selskabsskattelovens § 13 H, stk. 2, også skal finde anvendelse på fusioner omfattet af det foreslåede stk. 4 i selskabsskattelovens § 13 H.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 3, er det en betingelse for anvendelsen af reglerne om pensionsafkastskattefri fusion, at fusionsdatoen er den 1. januar i fusionsåret.

Med ændringsforslaget tydeliggøres det, at en indskydende pensionskasse m.v. og et modtagende livsforsikrings-selskab, der ønsker at gennemføre en skattefri fusion efter pensionsafkastbeskatningsloven, og som skal foretage en selskabsskattepligtig fusion efter selskabsskatteloven, ikke er nødt til at holde generalforsamling den 31. december året før fusionsåret for at kunne opfylde kravet om, at fusionsdatoen skal være sammenfaldende efter pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteloven.

Til nr. 7

Med ændringsforslaget foreslås det at indsætte et nyt 2. pkt. i afskrivningslovens § 40, stk. 1.

Efter de gældende regler kan erhververen af goodwill foretage skattemæssige afskrivninger på anskaffelsessummen for goodwill med 1/7 om året, jf. afskrivningslovens § 40, stk. 1. Den, der afstår goodwill, skal tilsvarende beskattes af fortjensesten, jf. afskrivningslovens § 40, stk. 6. Efter de gældende regler er der således i vidt omfang symmetri i beskatningen af goodwill hos overdrager og fradrag hos erhverver.

Med ændringsforslaget foreslås det, at der ikke kan foretages skattemæssige afskrivninger på anskaffelsessummen for goodwill, der erhverves fra et selskab m.v., som er undtaget fra skattepligt efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 9 eller 18.

Den foreslåede bestemmelse er en værnsregel, der skal sikre mod, at en skattefritaget goodwill på et senere tidspunkt gøres til genstand for skattemæssige afskrivninger. Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 4, ændring nr. 01, hvor der foreslås indsat en ny bestemmelse i selskabsskattelovens § 5, stk. 10, om, at afståelse af egen oparbejdet goodwill i visse situationer ikke udløser beskatning hos overdrager. For at fastholde symmetrien er der behov for en regel om, at erhververen i samme situationer ikke kan medregne den samme goodwill ved opgørelsen af den skattemæssige anskaffelsessum.

Den foreslåede bestemmelse skal således hindre afskrivningsadgang for goodwill, der tidligere har været skattefritaget efter det foreslåede § 5, stk. 10, i selskabsskatteloven. Bestemmelsen vil endvidere indebære, at erhververen heller ikke kan afskrive på goodwill, som det overdragende selskabsskattefri selskab m.v. har oparbejdet under skattefrihed.

Bestemmelsen vil også sikre, at den senere selskabsskattepligtige erhverver vil blive beskattet fuldt ud, hvis den pågældende goodwill efterfølgende videresælges. Det skyldes, at den skattemæssige anskaffelsessum efter forslaget udgør 0 kr.

Et selskabsbeskattet forsikringsselskab kan eksempelvis via en fusion eller omdannelse være overgået til et selskabsskattefritaget arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab. I denne forbindelse er forsikringsselskabets egen oparbejdede goodwill blevet overdraget til det modtagende selskab og dermed skattefritaget efter den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 5, stk. 10.

Hvis det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab efterfølgende overdrager den pågældende virksomhed herunder den tidligere skattefritagne goodwill til et almindeligt selskabsbeskattet selskab, vil erhververen efter ændringsforslaget ikke kunne medregne den erhvervede goodwill som anskaffelsessum. Den skattemæssige anskaffelsessum udgør således 0 kr.

Det samme vil eksempelvis gælde, hvis det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsselskab ved en mellemliggende afståelse har overdraget den pågældende virksomhed inkl. goodwill til et andet rent pensionsafkastbeskattet selskab – f.eks. en pensionskasse – hvorefter pensionskassen videreoverdrager virksomheden med goodwill til et almindeligt selskabsbeskattet selskab. Dermed kan den erhvervede goodwill efter forslaget ikke medregnes som skattemæssig anskaffelsessum efter afskrivningslovens § 40, stk. 1.

Hvis det selskabsbeskattede selskab videreoverdrager den erhvervede goodwill til et andet almindeligt selskabsbeskattet selskab, vil der ikke indtræde yderligere begrænsninger for senere erhververe efter den foreslåede bestemmelse i afskrivningslovens § 40, stk. 1, 2. pkt. Overdrageren beskattes efter de almindelige regler, og senere erhververe vil kunne medregne anskaffelsessummen til afskrivningsgrundlaget for goodwill efter de almindelige regler.

Til nr. 8

Det foreslås, at det i ændringsforslag nr. 7 foreslåede nye § 40, stk. 1, 2. pkt., i afskrivningsloven skal have virkning for goodwill, der erhverves den 1. januar 2020 eller senere.